

Щастието

Историческа легенда.

Преди хиляди години въ Мала-Азия имало малка страна — Лидия. Нейниятъ царь билъ най-богатиятъ владѣтель на земята.

— Крезъ е най-щастливиятъ човѣкъ на свѣта — казвали съ завистъ всички, които виждали неговитѣ невѣроятни съкровища. Радостъ изпълвала душата на царя, като слушалъ възхищенията на своитѣ гости.

Единъ день въ Сарди — дивната столица на Креза — пристигналъ гостъ отъ далечна страна. Той билъ гъркътъ Солонъ — мъдрець и държавникъ, който се славѣлъ съ необикновения си умъ. Крезъ го приелъ най-ласкаво въ двореца си и на третия день го развелъ изъ стайтъ, гдето се пазѣли безбройнитѣ му богатства. Царьтъ му открилъ невиждани съкровища и съ нетърпение чакалъ да чуе възхищението на мъдреца. Но Солонъ наблюдавалъ всичко равнодушно и все мълчалъ. Крезъ не се стѣрпѣлъ и най-после решилъ самъ да изпроси похвала.

— Атински гостенино, — казалъ той — навредъ се мълви за твоята мъдростъ и твоитѣ далечни пжтувания. Иска ми се да те попитамъ: кой отъ всички човѣци, които ти така много си видѣлъ по свѣта, е най-щастливъ.

Крезъ билъ убеденъ, че нѣма по-щастливъ човѣкъ на земята отъ него. Но Солонъ, като помислилъ малко, съвсемъ неочаквано отговорилъ: